

Editörden..

Ülkemizde modern tarihçilik çalışmalarının yüzyılı aşkın bir zamandır yürütülmesine karşın tarih eğitime ilişkin ciddi dönüşümün 1930'lu yıllarda Cumhuriyetin kültür politikalarıyla biçimlendiği bilinir. Ancak yaklaşık son 20 yıla kadar hem tarihçiliğimizi hem de tarih eğitimimizi sorguladığımız pek söylenemez. 1990'ların başında dünyada siyasi, sosyal, ekonomik ve kültürel dengelerin ast-üst oluşu tarih eğitimi ve tarihçilik düşüncesindeki yerleşik kalıpları da tartışmaya açtı. Bu çerçevede Salih Özbaran, Mustafa Safran gibi öncü isimler gerek "akademi"de ve gerekse öğretimde tarihçiliğin durumu ve sorunlarını dile getirmeye başladı. Salih Özbaran, Dokuz Eylül Üniversitesi'nde Tarih Eğitimi üzerine yazılar yazıp, akademik organizasyonlar tertip ederken, Mustafa Safran da akademik çalışmalar yapmanın yanısıra Gazi Üniversitesi'nde "tarih eğitimi" alanında lisansüstü programın açılmasını sağladı. Mustafa Safran'ın öncülüğünü yaptığı Gazi Üniversitesi Tarih Öğretmenliği lisansüstü programlarında tabiri caizse bir "maya" tuttu. Buradan tarih eğitimi alanında doktorasını tamamlamış pek çok akademisyen yetişerek Türkiye'deki literatüre katkı sağladılar. Hepsine müteşekkirimiz. Bugün Türkiye'de tarih eğitimi literatürü ciddi bir birikime ulaşmıştır. Yapılan yüksek lisans ve doktora tezleri, yazılan akademik makaleler, sunulan akademik bildiriler ve yayınlanan kitaplar bunu göstermektedir.

Türkiye'de kurumsal anlamda tarihyazımı ve tarih eğitimi konusunda yaptığı organizasyonlar ve yayınladığı kitaplar yönünden yeni açılımlara imza atan Tarih Vakfını da unutmadan anmak gerekir. Özellikle Prof. Dr. İlhan Tekeli'nin öncülüğünde bu vakıf aracılığıyla pek çok yeni çalışma Türkçe literatüre kazandırıldı.

Türkçede tarih eğitime katkı sağlayan organizasyonlardan biri EUROCLIO ortaklığı ile Yrd. Doç. Dr. Semih Aktekin ve Yrd. Doç. Dr. Mustafa Öztürk'ün yürütücü oldukları üç yıl süren, bu vesile ile dünyaca ünlü pek çok tarih eğitimcisinin Türkiye'ye gelerek paylaşımda bulunmalarını söylemeden geçemeyeceğiz.

Türkçede tarih eğitime katkı sağlayan diğer bir organizasyon ise ilki 2010'da Atatürk Üniversitesi'nin ev sahipliğinde Erzurum'da, ikincisi 2012'de Karadeniz Teknik Üniversitesi'nin ev sahipliğinde Trabzon'da gerçekleştirilen *Uluslararası Tarih Eğitimi Sempozyumu*'dur. Bu organizasyonun başlatılmasında ve sürdürülmesinde başta Doç. Dr. İsmail Hakkı Demircioğlu olmak üzere, Prof. Dr. Muammer Demirel ve Yrd. Doç. Dr. İbrahim Turan'a teşekkür etmeliyiz. Bu sempozyumun ikincisinde tarih eğitimi alanında Türkiye'deki birikimin oluşmasına ciddi katkı sağlamış akademisyenlerle yaptığımız görüşme ve toplantılarla Türkiye'de tarih eğitimi alanına odaklı bir derginin çıkarılması fikri olgunlaştı. Bu süreçte görüştüğümüz akademisyen arkadaşlardan almış olduğumuz olumlu tepkiler ve katkılar sonunda bugün çevrimiçi olarak yayınlanan bu dergiye çıkarmaya karar verdik.

Uluslararası bir kimliğe sahip, ancak öncelikli olarak Türkiye'deki tarih eğitime ve sorunlarına odaklanan bir dergi olma iddiasındaki dergimiz TUHED'in özgün bir yayın olması için bazı planlamalarda bulunduk. Bunlardan ilki herkesin bildiği araştırma ve inceleme makaleleri yanında, "Yayın Kritiği" adı altında ülkemizde hiç de yaygın olmayan bir "yayın değerlendirme" yazısının, "tarihçinin tarihi" adı altında ünlü bir tarihçinin tarih anlayışını analiz eden çalışmanın, "çeviri" bölümünde tarihyazımı, tarih metodolojisi ve tarih eğitimi alanında önemli bulduğumuz çağdaş bir yabancı dilden ya da eski yazıdan (Osmanlıca) bir makalenin günümüz Türkçesine çevirisinin yer almasına karar verdik. Bütün bunlarla Türkiye'deki tarih eğitimin daha iyiye gitmesindeki arayışlara mütevazı bir katkı yapmak istedik. Bu sayıda yukarıda belirttiğimiz tüm bölümleri örnekleyecek kıymetli yazılara yer vermeye çalıştık.

Umarız dergimiz sonraki sayılarında siz değerli araştırmacılardan gelecek yazılar ile bu katkısını devam ettirecektir.

TUHED Yayın Kurulu adına

Doç. Dr. Ahmet Şimşek